

[Miljøministeren]

misk vækst. Livet har også andre sider. Menneskelige relationer skabes ikke af materielle ting alene. Vi kommer ingen vegne, hvis vi tror, at det alene er bygninger, service, faciliteter, der afgør livskvaliteten. Skal vi sikre, at fremtidens Danmark bliver et menneskeværdigt samfund også for vore efterkommere, mener jeg, vi må lægge mere vægt på de værdier, der bærer samværet i de mindre samfund, på fællesskab, på familien. Ellers tror jeg, at den danske befolkning vil reagere på en måde, som ingen af os ønsker.

Efter disse principielle betragtninger skal jeg gå ind på besvarelsen af nogle af de indlæg, der er kommet. Min taletid giver næppe mulighed for, at jeg i første omgang kan nå alle besvarelser igennem.

Jeg vil gerne takke hr. Camre for de positive udtalelser om debatoplægget. Det er ikke rigtigt, at debatoplægget siger, at nu skal vi tage de åndelige værdier frem, sådan at de skal træde i stedet for de materielle. Det er rigtigt, at de åndelige værdier må være de styrende, de overordnede, men netop dermed er også sagt, at det er dem, der skal styre de materielle.

Hr. Camre var inde på spørgsmålet: hvad er ministeren egentlig enig med debatoplægget i, og hvad er han uenig med debatoplægget i? Hvis det var sådan, at det var et debatoplæg, jeg var enig i i bund og grund, var dets værdi næppe særlig stor som debatoplæg. Dette debatoplæg skal være af en sådan art, at det belyser alle de aspekter, der kommer ind i forbindelse med det, vi taler om, og set ud fra så mange synsvinkler som muligt. Det er vores eneste chance for at få fornyelser og få afprøvet, om det, vi gør, er rigtigt.

Hvis jeg skal fremhæve noget af det, som jeg må sige regeringen er uenig i, må det blive debatoplæggets synspunkter på ledigheden, hvor der er en tendens til at nedvurdere den private sektors muligheder for at øge beskæftigelsen. Denne tvivl så vi netop meget stærkt markeret hos et par af ordførerne. Kommer regeringen igennem med sin økonomiske politik på dette område – og der er mange lyspunkter i den situation, vi er i, jeg tænker på energiprisfaldet, jeg tænker på rentefaldet, jeg tænker på opbremsningen af inflationen, på lønudviklingen – så vil perspektiverne for ledigheden ikke være så dystre som antydnet i debatoplægget.

En anden ting er, at jeg finder behandlingen af de kulturelle og etiske sider af vores tilværelse for lidt udbygget i debatoplægget. Men som sagt, vi kan ikke være enige i alt, hvad der kommer frem, og som jeg sagde før, er det heller ikke meningen.

Hvad er det så, jeg eventuelt vil markere som det, vi specielt er enige med debatoplægget om? Jeg vil godt pointere debatoplæggets centrale tema, at det er befolkningens levevilkår og daglige tilværelse, vi må have fat på. Oplægget understreger, at livskvaliteten for det enkelte menneske og den enkelte familie ikke blot er et spørgsmål om penge-lønnen, men nok så meget om omgangsformer, samværet med andre, boligforholdene og de omgivelser, vi færdes i til hverdag.

Endelig sætter debatoplægget fokus på nødvendigheden af, at vi økonomiserer med vor fysiske nationalformue – det er byerne, vejene, boligerne, og vi kunne fortsætte. Ikke mindst i en økonomisk presset situation må vi sørge for at få det bedst mulige udbytte af det, som er resultatet af generationers arbejde. Hvordan vi gør det? Ja, der er et tankevækkende oplæg i debatoplæggets fremstilling af mulighederne for at omdanne og udvikle byerne og bruge de eksisterende bygninger og anlæg på en økonomisk god måde. Der er altså mange ting i debatoplægget, jeg synes er meget positive.

Dermed har jeg egentlig også været inde på det spørgsmål, som er rejst af hr. Camre, om den private sektor i forhold til den offentlige. Flere ordførere har berørt netop dette problem. Det er rigtigt som antydnet, at regeringen arbejder med tanker om opblødning af grænserne mellem den private og den offentlige service på flere områder. Dels undersøger vi mulighederne for at lægge offentlige opgaver over til private, at privatisere på flere områder, bl.a. på områder, hvor private mere effektivt og mere billigt kan udføre det, dels er regeringen positiv over for de muligheder, der er for at sammenkoble privat og offentlig service, noget, som kan have vældig stor betydning for landsbyernes muligheder for at overleve. Man kunne f.eks. tænke sig at lægge de almindelige postforretninger, biblioteksbetjening, medicinudlevering og flere andre ting ind i den lokale butik.

Regeringen vil ikke søge hen mod et generelt skema, der presses ned over de enkelte lokalsamfund, men vil være opmærksom på